

NEVER THE SAME

RECENT EXHIBITION BY ORAWAN ARUNRAK TURNS THE GALLERY INTO A SPACE OF ORIGIN, FOR THOUGHTS TO COME ABOUT AND MOVE FORWARD FROM

บน
โซน 'Mediating, Painting'
คือ บันทึก 30 วันของ
การปฏิบัติธรรมที่หอ
จดหมายเหตุพุทธทาส
อินทปัญญะของศิลปิน

ABOVE
'MEDIATING, PAINTING'
ZONE IS DOCUMENTATION
OF THE 30 CONSECUTIVE
DAYS ARUNRAK SPENT IN
RESIDENCY AT THE
BUDDHADASA INDAPANNO
ARCHIVES

ล่าง
บรรยากาศนิทรรศการ
'Zones and Verbs' ในพื้นที่
ของ Cartel Artspace

BELOW
'ZONES AND VERBS' AT
CARTEL ARTSPACE,
EXHIBITION VIEW

เมื่อคนเราออกเดินทางและมีประสบการณ์กับสถานที่และวัฒนธรรมใหม่ๆ เรามักคำนึงถึงและวางมันเอาไว้ในฐานะของสิ่งที่อยู่ไกลตัวเราออกไป เป็นสิ่งที่เราพบเจอโดยบังเอิญ มากกว่าจะเป็นสิ่งที่เราเป็นส่วนหนึ่งที่กำลังทำให้เกิดขึ้น อรวรรณ อรุณรักษ์ เป็นศิลปินที่ผ่านการเดินทางมามากมาย ในช่วงสองปีที่ผ่านมา เธอเดินทางไปที่ กัมพูชา ลาว เวียดนาม ศรีลังกา ญี่ปุ่น รวมไปถึงอีกหลายจังหวัดในประเทศไทย ระหว่างการเดินทางผ่านเมืองต่างๆ นั้น อรวรรณพบว่าความสนใจของเธอวนเวียนอยู่กับโครงสร้างของระบบและตัวแปรที่ล้อมรอบประสบการณ์ทั้งหลายเอาไว้ รวมไปถึงวิถีทางที่ความคิดนำพาความเข้าใจของเราต่อช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆ ให้ขับเคลื่อนไป

“ประสบการณ์ต้องใส่ใจและตระหนักรู้ถึงการมีอยู่ของชีวิต” อรวรรณกล่าว และเมื่อเราเริ่มหาคำตอบให้กับอะไรต่างๆ มันก็ทำให้เราเปลี่ยนใจ ความคิดกระโดดข้ามจากอันหนึ่งไปยังอีกอันหนึ่ง หรือจดจำและคิดทบทวนสิ่งต่างๆ ที่เคยตกตะกอนเสียใหม่ สิ่งทำงานนิทรรศการล่าสุดของเธอ Zones and Verbs บอกเล่าคือการเคลื่อนย้าย นำเข้า พื้นที่ตรงกลาง สถานที่ที่ถูกเคลื่อนย้ายไม่ใช่การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง หากแต่เป็นการทะลุผ่าน เมื่อเราเดินทางผ่านจากจุดนี้ไปยังจุดนั้น และเวลาที่ผ่านพ้น ส่วนไหนคืออดีต อะไรคือปัจจุบัน “สิ่งที่อยู่ภายนอกก็ยังคงเกิดขึ้นดำเนินไป และมันก็ไม่มียะไรที่เป็นขาวหรือดำชัดเจน” อรวรรณอธิบายต่อ “เราต้องให้พื้นที่เพื่อให้ผู้ชมได้ใช้จินตนาการ เพราะดวงตาก็คือสีสั่น”

Zone ที่ว่าของศิลปินถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน และนำเสนอภายในพื้นที่จัดแสดงของ Cartel Artspace ในรูปแบบที่ทำให้นึกถึงการแสดงแบบกลุ่มหรือการประสานเสียงมากกว่าจะเป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เป็นเส้นตรง ผู้ชมอาจเริ่มชมงานจากโซน 'Growing, Changing' อันประกอบขึ้นจากชุดรูปภาพ 4 รูปที่ศิลปินถ่ายในเวียดนาม ศรีลังกา กัมพูชา และลาว ที่แสดงภาพพื้นที่ที่ถูกกลืนกินโดยหลากหลายสภาวะแห่งความเปลี่ยนแปลง การจัดวางรูปภาพบนโต๊ะแทนที่จะเป็นการแขวนที่ผนัง ภาพถ่ายของดินแดนที่กำลังกลายเป็นร้างจากสิ่งที่มันเคยเป็นกลายเป็นสิ่งที่มันกำลังจะเป็น ถูกแปรเปลี่ยนให้เห็นแง่มุมของการสร้างรากฐานมากกว่าการถอนรากถอนโคน บันทึกของการใช้งานที่ท่วมทับที่ซึ่งข้อมูลที่ถูกนำเสนอขึ้นสื่อสารอย่างตรงไปตรงมาถึงเวลาและสถานที่ที่ มันถูกจับภาพไว้ และตั้งใจให้รับใช้ไม่ใช่ในฐานะของโอกาสในการหวนคำนึงหรือสะท้อนสิ่งใด หากแต่เป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางเพื่อก่อร่างต่อยอดจากการตีความของผู้ชมที่มีต่อประวัติศาสตร์ของสถานที่และการสำรวจคาดการณ์อนาคตของพวกเขาเอง

โซน 'Mediating, Painting' แตกต่างออกไปในแง่ของการที่ศิลปินหยิบเอาการทำซ้ำมาใช้แทนเหตุการณ์หรือช่วงเวลา เพราะมันร้องขอให้เราพุ่งเป้าไปยังจุดๆ เดียวและสถานที่แห่งเดียวในห้วงเวลานั้นๆ นับเป็นทั้งการบันทึกและผลลัพธ์ของช่วงเวลาหนึ่งเดือนที่ศิลปินใช้ในการทำงานที่ หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญญะ ที่ตั้งอยู่ในสวนวชิรเบญจทัศ ในกรุงเทพฯ ตลอดระยะเวลา 30 วัน อรวรรณเข้าร่วมสวดมนต์ทุกเช้า

When one travels and experiences places and cultures anew, we often consider and map our encounters as outlying entities, something we come across rather than that which we may give cause to. Artist Orawan Arunrak traveled extensively during the past two years, visiting Cambodia, Laos, Vietnam, Sri Lanka, Japan and several provinces in her home country, Thailand, and while observing the towns and cities she passed through, found her focus falling, however, upon both the structures of systems and the parameters those experiences were housed within, as well as the ways in which thought puts our understanding of a particular time and place in motion.

“Experience has to be more conscious with life,” Arunrak describes, and just as when we draw conclusions, change our minds, jump from one thought to the next or remember and re-think things already thought, what her recent exhibition, Zones and Verbs articulates is the import of the spaces in-between; the places moved not to but through as we pass from here to there, and the time passed between that which was then and what is now. “The things outside, they are still going on and it is not black and white,” furthered Arunrak. “I need to give you space to imagine, your eyes outside are the color.”

Arunrak's zones are four in number and presented within the venue of Cartel Artspace in a manner more reminiscent of an ensemble or a chorus than an A to B, linear type of sequence. One might begin at 'Growing, Changing' zone, a series of four photographs taken in Vietnam, Sri Lanka, Cambodia and Laos depicting spaces consumed by states of change. Set as on a tabletop rather than hung, the images of land being transformed from what was into what is to come are altered from that of excavations to something more of foundations, a record of functions in flux where the information provided denoting the time and place of capture is meant to serve not as occasion to reminisce or reflect, but rather as starting points of departure to build forth and further from via the viewers own interpretations of the location's histories and inquiries into their futures.

The 'Mediating, Painting' zone differs in its utilization of repetition rather than instance as it requests for one to zero in on a single point and place in time. The piece is both documentation and the result of a one-month period of time that the artist spent working at the Buddhadasa Indapanno Archives in Bangkok's Vachirabenjatas Park. For 30 consecutive days Arunrak joined daily chants at 7:30 am, following which she would paint from 10am – 4pm prior to concluding the ritual/cycle with the evening chant at 5:30pm. “Within that 30 days I observed and

เวลา 7.30 น. ก่อนจะเริ่มวาดรูปซึ่งจะกินเวลาระหว่าง 10.00-16.00 น. และจบวงจรชีวิตประจำวันด้วยการสวดมนต์ตอนเวลา 17.30 น. “ในช่วงเวลา 30 วันนี้ ฉันสังเกตและมีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการทำงานของธรรมชาติและการที่มันจะถูกนำมาป้อนไว้ในพื้นที่ที่หนึ่ง” อรวรรณอธิบาย “ฉันคำนึงถึงพื้นที่ดังกล่าว ในฐานะของการแยกตัวจากความยุ่งเหยิง โดยใช้จิตรกรรมเป็นจุดที่ซึ่งบทสนทนาเกี่ยวกับคนที่เดินผ่านไปมาเริ่มขึ้น”

ด้วยการจัดวางที่ผ่านการออกแบบและคำนวณให้อยู่ในลักษณะของหอคอยที่ประกอบขึ้นจากโทรทัศน์สามเครื่องวางซ้อนทับกัน โซน ‘Cleaning, Praying’ นำเสนอเนื้อหาและรูปทรงกายภาพให้เห็นชัดเจน โดยช่วงเวลาต่างๆ ถูกบันทึกไว้ในรูปแบบของวิดีโอสั้นๆ นับตั้งแต่เรือที่แล่นมาจับผู้โดยสารข้ามแม่น้ำ การทำความสะอาดประจำวันที่ศาลเอราวันหลังจากที่พื้นที่ตลาดล้าไปด้วยของถวาย ดอกไม้ และรูปเทียน รวมไปถึงกระบวนการของการหัดพับจีวรของเณรที่วัดแห่งหนึ่งในราชบุรี ภาพเคลื่อนไหวเหล่านี้ฉายวนเวียนต่อเนื่องซ้ำไปมา

โซนที่สว่างตัวอยู่อย่างเป็กลางและมีชั้นเชิงระหว่างตอนนั้น (then) กับตอนนี้ (now) “เก็บรักษา รอคอย ซ่อนตัว” (‘Keeping, Waiting, Hiding’) อยู่ภายในสภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่ศิลปินพบเจอระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ “การรอคอยให้สิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้น ความหวังที่จะยังคงดูสิ่งๆ นั้นอยู่นาน และการให้ทั้งสองสิ่งอยู่ร่วมกันอย่างมีความหมาย” อรวรรณอธิบาย ศิลปินสื่อสารมันออกมาด้วยดินสอผ่านการบันทึก/การเป็นตัวแทน ซึ่งก็ยังคงเป็นการตีความของศิลปินอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ องค์ประกอบดังกล่าวของธรรมชาติในมุมมองและความรู้สึกของศิลปิน ถูกนำมาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของงานผ่านการฝึกฝนวาดเส้น มันประสบความสำเร็จ หากแต่ก็ไม่ใช่การจำกัดธรรมชาติของ “โซน” ซึ่งมีคุณลักษณะของความเป็นที่เก็บบันทึก มันเป็นการช่วยสร้างเค้าโครงร่างของมิติที่ยิ่งใหญ่กว่า ที่นี้/ปัจจุบัน หรือ ตอนนั้น/เมื่อไร ผ่านการดึงเอาจินตนาการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง รวมไปถึงการตีความมัน “กระบวนการของการเก็บบันทึก การรอคอยอย่างคาดหวัง การปกปิด กระตุ้นให้เราทำการค้นหาต่อไป” อรวรรณกล่าว

ผ่านการเติบโต เปลี่ยนแปลง เจริญสมาธิ วาดเขียน เก็บรักษา รอคอย หลบซ่อน ซ้ำระลึ้ง และสวดภาวนา เราถูกย้ำเตือนถึงความจริงที่ว่า สิ่งที่เราเห็นและประสบการณ์ที่เราพบเจออาจปลุกกระตุ้นสิ่งที่เราคิด และจินตนาการ ในขณะที่ด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกัน สิ่งที่เราคิดและจินตนาการสามารถช่วยดึงเอาสิ่งที่เราเห็นและสัมผัสออกมาได้ ผู้ชมได้รับโอกาสในการเป็นสักขีพยานทั้งพัฒนาการของเรื่องราวในช่วงเวลา และการเดินทางของมันผ่านพื้นที่ โดยมิติของทั้งสองสิ่งถูกเพิ่มให้มากกว่าที่ผู้ชมเป็นผู้สร้างขึ้น ก่อให้เกิดการอ่าน/เขียนเรื่องราวที่ไม่เหมือนประสบการณ์ที่เราเคยพบเจอและไม่มีวันจะกลับไปยังที่เดิมแบบเดิมได้อีกเป็นครั้งที่สอง

บน
'Growing, Changing'
ภาพถ่ายพื้นที่อยู่อาศัยที่
กำลังถูกกลืนกินโดยความ
เปลี่ยนแปลง

ABOVE
ARUNRAK'S 'GROWING,
CHANGING' ZONE HOUSES
PHOTOGRAPHIC IMAGES
OF LOCATIONS CAUGHT IN
A STATE OF FLUX

ล่าง
การติดตั้งภาพบนโต๊ะ
ทำให้ภาพถ่ายกลายเป็น
เป็นอุปมาอุปไมยของการ
ก่อตัวขึ้นของบางสิ่งอย่าง

BELOW
SET TABLETOP RATHER
THAN HUNG, THE IMAGES
SERVE AS METAPHOR
FOR SOMETHING TO BE
BUILT UPON

grew a better understanding of how dhamma functions can be input in space,” described Arunrak “which I thought of as an isolation from chaos, using painting as a point from which to start conversations with those passersby.”

Configured in a tower-like formation of three televisions stacked upon one another, the ‘Cleaning, Praying’ zone moves up and out both in physical form and content, as the moments captured in the short videos, a boat coming to pick up passengers to transport them across a river, the daily cleaning of Erawan shrine following visitors donations of flowers and incense and the process of learning to fold robes undergone by novice monks at a temple in Ratchaburi, Thailand loop upon themselves while surrounded by and surrounding one another. The films, while depicting a particular event, succeed to document but also somehow accumulate – as if our awareness of them increases the space around them, just as moments cannot be separated from those which precede or follow, withal others playing out in turn and tandem.

A fourth zone sits even-handedly poised between then and now, ‘Keeping, Waiting, Hiding’ within drawings of select historically significant locations encountered during the artist’s travels throughout the greater Southeast Asian region. “The wait for something new to happen, and the wish to hold on to what has already been there, to co-exist meaningfully,” describes Arunrak, is illustrated in pencil through documentation/representation yet also unavoidably the artist’s own interpretation. This element of a subjective nature brought into the work through the practice of drawing succeeds however not in a limiting of the zone’s archival nature, but rather in facilitating a mapping of much greater dimension than here/now or even then/when through incorporation of interpretation and imagination. “Such archival process, such anticipation, such concealment,” suggests Arunrak, “always stimulates further investigation.”

Through Arunrak’s Growing, Changing, Mediating, Painting, Keeping, Waiting, Hiding, Cleaning and Praying – we are reminded of the fact that what we see and experience can provoke what we think and imagine; while in a likewise fashion what we think and imagine can elicit what we see and experience. Viewers are provided opportunity to witness both the development of a story in time, and its journey through space, both of which are multiplied in dimension by that which the viewer themselves brings forth – allowing for the reading/writing of a story that, not unlike our own experience, never returns to the same place in quite the same way twice.

orawanarunrak.com

